

DE LITERIS.

* Quia litera
est aspira-
tio lenissima,
nulla habet li-
terā vel Gra-

Hebræorum literæ viginti duæ, omnes cōsonantes.

Pronuntiatio si-
ue Potestas.

Nomina.

Corpus & ordo
literarum.

cam, vel Lati-
nā, sibi respo-
dentē, expres-
simus eius po-
testatē per spi-
ritum tenuem
Græcorū: &
sic ex lenitate
sua non vide-
tur audiri ei
sonus, sed tan-
tū motionis
vocalis, qua
afficitur.

* Huius literæ
vis est sup-
pressa, quod
nullus possit li-
teris referri:

est enim aspi-
ratio dēsa, non
sonans ut ch,
sed dēsius aspi-
rans quā h
nostrū, & for-
matur in no-
do gutturis.

* Hæc litera
est aspiratio
quā non scri-
ptura, sed tā-
tū viua vox
exprimere po-
test: fitque dū

flatus narium adminiculo in extrema gutturis parte strangulatur, & ad sonum nostri
G imo gutture pronuntiati accedit.

א Aleph

ב Beth

ג Gimel

ד Daleth

ה He

ו Vaf

ז Zaiin

ח Heth

ט Teth

י Iod

כ Caph

ל Lamed

מ Mem

נ Nun

ס Samech

ע Aiin

פ Pe

צ Tfade

ק Koph

ר Resh

ש Shin

ת Tade

id mercede & ære publico præceptoribus. Cuius exempli
vestigia subsequutus, Christiani. & ingentis nominis Rex
Galliarum Franciscus Valesius, in cōmunem totius religionis
Christiana utilitatē, in omni disciplinarū genere professores
cōstituit: ita ut sub ipso, ut cū Plinio de Traiano imperatore
loquar, spiritum & sanguinem studia receperint. Quos de-
inde professores Henricus eius filius inuicti. Rex, & effi-
gies paterna probitatis magno & stabili fauore continuans,
nostras omnium operas honestis stipendiis redimit, consilio
potissimum Illustri. Cardinalis & Principis Caroli Lo-
tharingi omniū eruditorum fautoris, quod ipse eruditissimus
sit. Prospicit nanque Henricus Chritiani. Rex multis
iam pridem exemplis admonitus, quod ubi non maximè vir-
tus in honore habetur, ibi firma non potest esse res publica, & Arist. 2 Polit.
plerosque ex omnibus orbis partibus esse, foreque optimo na-
tos ingenio, qui rei familiaris, angustia pressi, dum priuata
mercedis præceptoribus tribuenda inopia desisterent, ob eam
singulari & tam oportuna priuarentur institutione. Itaque
quia Grammaticam eruditionem disciplinis cæteris haud
immerito quidē præferendā duxit legislator ille Charondas,
sequutus ego in hoc illius consilium & mentem, breues ac fa-
ciles has Institutiones in linguam Hebraicam in gratiā ty-
ronum studiosorum illius emittere volui, ita ordine & me-
thodo seruata, ut à minimis ad maiora procedendo illos eò
deducam, ut opus nostrum de Re Grāmatica Hebræorum,
quod in has Institutiones, plenum est cōmentarium, omnino
sine molestia, & citra præceptoris operam is, qui illa inter
se conferet, intelligere possit, atque deinde seriò & feliciter
hebraicādo, in sacris authoribus breui tempore versari, plu-
rimūque proficere. Vale. Lutetia 1558. mense Nouēb.